

« Dacă Dumnezeu este Atotputernic și un Dumnezeu al iubirii, pentru ce lasă El oamenii să sufere atât de mult? Răspunsul scriptural, trebuie să fie corect și în armonie cu dreptatea și iubirea lui Dumnezeu »

Permisivitatea răului

Iehova este Dumnezeu Cel Atotputernic, ceea ce înseamnă, că puterea Sa este nemărginită. Ceea ce El își propune să facă, aceea și face. Nici o putere nu I se poate împotrivi cu succes.

Iehova Dumnezeu este iubire, ceea ce înseamnă că toate lucrările Sale se întâmplă în mod dezinteresat spre binele altora. Această concluzie este sprijinită în deajuns atât de Sfânta Scriptură cât și de fapte.

De asemenea, este știut că răul stăruie pe pământ de multe veacuri. Natural că în multe inimi se ridică întrebarea: « Dacă Dumnezeu este Atotputernic și un Dumnezeu al iubirii, pentru ce lasă El atunci oamenii să sufere atât de mult? De ce nu procedează El, spre a împiedica crima, răutatea și nelegiuirea pe pământ? ».

Răspunsuri absurde la această întrebare, au dat multor oameni prilej să se întoarcă de la Dumnezeu și să refuze să asculte de cuvântul Său. Răspunsul corect este, dacă este înțeles bine, desigur în așa fel că oamenii să creadă în Dumnezeu și să-L asculte cu bucurie.

Mult timp întrebarea cu privire la permisivitatea răului a fost

răspunsă fals, în modul următor: « Dumnezeu a permis exercitarea răului, pentru ca oamenii să țină înaintea ochilor urmările rele ale păcatului și să le arate, că se merită să procedeze drept ».

Pentru ce este acest răspuns absurd? Mai întâi, pentru că Dumnezeu dacă ar fi permis procedura nedreaptă, pentru a da lecții oamenilor, în această măsură ar fi răspunzător pentru răul sau nelegiure, pentru că El atunci, exercitarea răului ar fi hotărât-o pentru un scop pretins bun. Aceasta însă ar fi imposibil; căci Dumnezeu nu poate să facă falsitate. Pe lângă aceasta, prin exercitarea răului, prin proceduri absurde, oamenii nu au învățat nici un fel de lecție de valoare. Din contră ei au mers din lucruri rele în mai rele.

Un alt motiv pentru care răspunsul de mai sus este fals, constă în aceea că mai mult de jumătate din aceia care au trăit cândva pe pământ, au murit în copilărie, deci înainte de a fi avut ocazia de a învăța oarecari lecții despre bine și rău. O mare majoritate a celeilalte jumătăți a murit ca bolnavi mintali și nu a putut prin urmare să primească nici o lecție.

Sfânta Scriptură arată că în timpul guvernării lui Christos fiecare făcător de rele va fi făcut inofensiv. În aceasta stă dovada, că Dumnezeu poate împiedica nedreptatea și trebuie să aibe așa dar motivul Său bun, dacă nu a făcut aceasta până acum.

Între rău și nelegiure sau răutate, există deosebire. Rău înseamnă aceea ce cauzează altuia pagubă. Moartea este un rău mare, deoarece ea nimicește viața și totuși moartea este aplicată ca o dreaptă pedeapsă asupra celor răi. Executarea dreaptă a legii asupra criminalilor, le este acestora spre nenorocire și « rău » pentru că le este luat aceea de care s-ar fi putut bucura, dacă ar fi procedat drept. Nelegiure sau răutate este exercitarea nedreptății împotriva altora spre paguba acelorora. Înseamnă o călcare intenționată, precugetată a legii.

11

Răspunsul scriptural la aceasta, pentru ce permite Dumnezeu răul și nedreptatea, trebuie să fie corect și în armonie cu dreptatea și iubirea lui Dumnezeu. Dumnezeu nu a apăsat răul și nedreptatea până acum, pentru că numele și cuvântul Său au suportat aceleași consecințe și înțelepciunea Sa perfectă așteaptă un moment hotărât când va face de cunoscut întregii creațiuni, că cuvântul Său este adevărat și că numele Său este sublim peste orice defaimă. Să ne mărginim aicea să expunem pe scurt acest subiect din Sfânta Scriptură:

Satan, Diavolul, este răspunzător pentru nedreptate în creațiune. El este dușmanul lui Dumnezeu și de asemenea cel mai rău dușman al oamenilor. Numele său a fost la început Lucifer; dar din pricina trădării sale și a răscoalei sale a schimbat Dumnezeu numele său și de atunci el este cunoscut ca Satan, ceea ce înseamnă potrivnic lui Dumnezeu; ca Balaur, ceea ce înseamnă înghițitorul acelora care fac dreptate; ca Șarpe sau amăgitor și ca Diavol sau defăimător.

Dumnezeu a creat pe Adam ca om perfect și i-a dat un cămin în mareața grădină Eden. Pe atunci Lucifer era suveranul sau ocrotitorul său instalat în acest post de Dumnezeu (Ezechiel 28:11-18).

Legea lui Dumnezeu a învățat pe om că el trebuie să asculte și să-și facă datoria și că încălcarea legii divine are drept urmare moartea. Iehova este singurul Dătător de viață. Dacă omul prin urmare dorește să trăiască continuu, astfel trebuie să rămână în armonie cu Dumnezeu și să-L asculte.

Adam a fost tatăl natural al omenirii. Lucifer a știut că omul și întreaga sa posteritate, s-ar închina și ar cinsti pe Dumnezeu. Deoarece el așa dar a dorit să aibe această cinste și închinare pentru sine însuși, a plănuit o rebeliune. Biblia spune, în Ieremia 51:13, că Lucifer a poftit ceea ce omul pe drept trebuia să dea lui Dumnezeu. După ce a devenit un trădător și rebel, Biblia vorbește despre el ca Satan, Diavolul.

Satan a cugetat cam următoarele: „Dumnezeu a spus lui Adam că la călcarea legii Sale va muri. Dacă Adam calcă legea lui Dumnezeu și Dumnezeu omoară pe Adam, aceasta dovedește astfel, că creațiunea lui Dumnezeu nu este perfectă și că El prin urmare nu este Atotputernic.

Pe de altă parte, dacă Dumnezeu refuză să ucidă pe Adam din pricina călcării legii, astfel acesta ar dovedi, că Dumnezeu ar fi un mincinos, pentru că nu-Și ține cuvântul dat”. În ambele cazuri deci creatura lui Dumnezeu și-ar pierde încrederea în Dumnezeu și ar refuza să I se închine și să-l cinstească, și Satan ar sta atunci gata a căpăta aceasta pentru sine.

Pentru a-și duce la împlinire planul său nelegiuit, s-a apropiat Satan de Eva și a îndemnat-o prin înșelăciune să calce legea lui Dumnezeu, întrucât i-a zis, că nu ar exista moarte și Dumnezeu nu i-ar omorî. Când Adam a văzut că Eva a călcat legea lui Dumnezeu, s-a alăturat intenționat în călcarea legii. Iehova a procedat de aceea consecvent după legea Sa, a condamnat pe om la moarte și L-a alungat din Eden.

După aceasta Satan, Diavolul, a batjocorit pe Cel Prea Înalt, și-a bătut joc de El și a declarat că Dumnezeu nu poate aduce pe pământ nici un om, care să țină piept în probă, să rămână credincios și să țină cu tărie, neclintit, la neprihănirea sa. Cartea lui Iov furnizează pentru aceasta o deplină dovadă. Prin acea provocare a lui Satan, cuvântul și numele lui Dumnezeu au fost trase la îndoială. Această mare întrebare de discuție trebuie deci să fie decisă spre folosul întregii creațiuni.

Dumnezeu cu siguranță că ar fi putut omorî de îndată pe om și să creeze un alt om perfect pentru ca să poată începe neamul omenesc din nou. El ar fi putut să nimicească pe Satan și să creeze o altă creatură în locul său. Dacă Dumnezeu ar fi făcut aceasta, atunci cu aceasta, întrebarea de discuție cu privire la cuvântul și numele Său, nu ar fi fost rezolvată.

11

Satan a provocat pe Dumnezeu, să-i îngăduie încercarea omului, și a declarat, că în această încercare nici un om nu și-ar păstra nevinovăția sa.

Iehova este desăvârșit în înțelepciune și în exercitarea înțelepciunii sale desăvârșită l-a somat pe Satan, să încerce totul spre a-și dovedi susținerea sa; căci El la timpul hotărât va dovedi întregii creațiuni, că El este Cel Prea Înalt și poate avea creaturi pe pământ, care sa-I rămână credincioase și devotate.

Mai departe Dumnezeu va dovedi, că numai aceia care Îl ascultă vor primi viață veșnică. Dumnezeu nu a urmat această cale pentru folosul Său propriu, ci pentru folosul întregii creațiuni. El trebuie să-și justifice cuvântul și numele Său, pentru ca toate creaturile, îndată ce ele pricep adevărul, să se poată baza întodeauna cu încredere pe El ca pe Cel Drept și Adevărat.

Copiii lui Adam s-au născut după ce el a fost condamnat la moarte și înainte de ce sentința a fost executată asupra lui. Copiii lui au moștenit așa dar urmările pedepsei aplicate asupra lui. Din acest motiv declară Sfânta Scriptură, că toți oamenii sunt născuți în păcat pe baza legii eredității.

Cine este prin urmare răspunzător pentru suferințele, boala, moartea și răul, care atinge dureros întregul neam omenesc? Isus răspunde la această întrebare în Ioan 8:44, întrucât El spune chiar pe față, că Satan, Diavolul, este răspunzător pentru aceasta, că acesta este un mincinos și un ucigaș, care a mințit pe oameni cu privire la Dumnezeu și poartă vina de omor pentru toate crimele și răutatea lumii.

Spre a arăta, dacă în această întrebare de discuție Dumnezeu sau Satan are dreptate, trebuie mult timp. Dumnezeu nu a împiedicat pe Satan în exercitarea răului; El nu s-a amestecat, ci i-a permis până la timpul Său stabilit spre a-l înăbuși. Totodată a ținut Dumnezeu cuvântul Său înaintea ochilor oamenilor, le-a arătat bunătatea Sa și le-a adus la cunoștință în mod deosebit din timp în timp numele Său, pentru ca toți oamenii la dorința

corespunzătoare să ia poziție pentru dreptate și să-și poată păstra sinceritatea lor.

Cu toate că marea masă a omenirii este supusă influenței nelegiuite a Diavolului, au existat totuși câțiva oameni pe pământ, care au rămas sinceri și temători de Dumnezeu. Însemnarea acelor oameni începe cu Abel și apoi mai urmează Enoch, Abraam, Iacob, Moise, David, Barak și alții. După aceea a venit Isus pe pământ și Satan L-a supus la cele mai severe încercări; dar Isus a rămas credincios și devotat lui Dumnezeu.

De la acel timp până acum a îngăduit Dumnezeu, ca cuvântul și numele Său să fie ținute înaintea ochilor oamenilor. În acest mod și-a ales El din lume un popor pentru numele Său. Aceasta înseamnă, că pe pământ au existat continuu unii și se mai găsesc și astăzi, care nemișcați au ținut la cuvântul lui Dumnezeu al adevărului, care se închină lui Dumnezeu și-I servesc în credincioșie.

Chiar la început a dat Dumnezeu promisiunea, că El va produce o „sămânță”, prin care vor fi binecuvântate toate neamurile pământului. Sfânta Scriptură caracterizează această „sămânță” ca Christos pe lângă aceia, care țin credincioși la El. Dumnezeu a dat cuvântul Său, că El va instaura pe pământ un guvern al dreptății, al cărui Domnitor nevăzut va fi Christos.

În timp ce Satan, își exercita activitatea sa amăgitoare, nelegiuită, a ales Dumnezeu din lume pe aceia, care au ținut la integritatea lor și au fost credincioși lui Dumnezeu și aceștia vor fi făcuți părtași la guvernul Său drept. Bărbații credincioși din vechime vor fi reprezentanții văzuți ai acelei Domnii drepte pe pământ. Acești credincioși, împreună cu Christos, sunt o dovadă pentru aceea, că Dumnezeu poate să aibe oameni pe pământ, care au ținut tare la sinceritatea lor. Tuturor credincioșilor le este dovedit prin aceasta mai departe, că Satan este un mincinos, Dumnezeu din contră este credincios și drept.

Satan, prin organizația sa lumească, a stăpânit și apăsător

11

întraga omenire. La timpul hotărât Dumnezeu, după cum a promis, va pune capăt acestei îndeletniciri și prin aceasta va dovedi indiscutabil și evident, că El este Cel Prea Înalt. Această decizie definitivă a mării întrebări de discuție este scadentă în Armaghedon.

Atunci numele lui Dumnezeu va fi înălțat de întreaga creațiune și cuvântul Său va fi fost dovedit ca adevărat. Christos Isus va domni în dreptate ca Regele de drept al pământului, va instaura pacea veșnică și va aduce oamenilor prosperitate. Cine își va face datoria atunci cu deplină cunoștință și ascultă de Dumnezeu, va trăi veșnic. Astfel justificarea numelui lui divin este peste toate cea mai importantă.

Apocalips 1:3; Ioan 5:39; Isaia 55:6,7; Proverbe 8:17.

Iehova Dumnezeu este prietenul veșnic al dumneavoastră; și martorii Săi sunt de asemenea prietenii dumneavoastră; pentru că vă aduc vestea păcii de la Tatăl îndurărilor și de la Dumnezeul tuturor mângâierilor.

Primiți și credeți acest cuvânt și luați-l de conducător al vieții dumneavoastră, căci el vă va mângâia dându-vă speranță. Făcând aceasta veți primi această minunată moștenire: de a putea trăi pe vecie în **LUMEA NOUA A LIBERTĂȚII.**

- IEREMIA 29:11-13; PSALMI 118:25.